

El MAMT ha començat una nova etapa després de sis mesos de reforma. Situat a la part alta de la ciutat, en un entorn que respira història, el museu vol fer-se un lloc dins la ruta turística de la ciutat. D'arguments, no li'n falten.

Creat el 1976 per la Diputació de Tarragona, va establir la seu en un edifici que, fins el 1767, havia estat propietat del Col·legi Jesuític dels Sants Reis i, més tard, de la família Martí, que el va millorar i el va ampliar amb dos edificis contigus. En un primer moment, el MAMT es va instal·lar en aquest nou gran edifici, que es va ampliar el 1991 amb un remodelatge fruit de l'adquisició, el 1983, d'un immoble del carrer de Santa Anna, on avui hi ha l'entrada principal al museu. Ara ha culminat unes reformes de remodelatge de les infraestructures de l'edifici que, a més, també han servit per a reordenar el projecte museogràfic.

La principal característica del MAMT és que particularitza la seva oferta pel vincle amb el territori. Això no vol dir que només hi hagi obres d'artistes tarragonins, però sí que es presta una atenció especial als artistes amb vincles a les comarques de Tarragona i als guanyadors de la Biennial d'Art que organitza el museu.

La voluntat de l'actual direcció, encapçalada des de fa dotze anys per Rosa Ricomà, ha estat de fer un museu de dimensions humanes. "La nostra obsessió era que tot allò que escrivíem no cansés. Tots els textos que hi ha al costat de cada obra són aptes per a ser llegits. És a dir, que no n'hi ha cap que sigui excessivament llarg." Les explicacions són escrites en tres idiomes: català, castellà i anglès.

Les col·leccions que s'hi poden veure abracen tres períodes: el pas del segle XIX al XX, el segle XX i l'actualitat, i en cada cas es contextualitzen també amb explicacions sobre els fets històrics corresponents a cadascun dels períodes.

Una de les peces més emblemàtiques que actualment es poden veure al MAMT és l'anomenat *Tapís de Tarragona*. Fet per Josep Royo sobre un dibuix de Joan Miró, l'obra és propietat de Creu Roja de Tarragona, que n'ha cedit el dipòsit per tal que pugui

Tarragona és més que Roma

Tarragona té l'amfiteatre, les muralles i tot de vestigis del passat romà, però no tan sols. A la part alta de la ciutat, hi trobem el Museu d'Art Modern de Tarragona (MAMT), una instal·lació que ajuda a completar la imatge que volem projectar a la ciutat.

ser exhibida al Museu d'Art Modern de Tarragona. El tapís va ser donat per Miró al doctor Rafel Orozco en agraïment per haver atès la filla de l'artista la nit de cap d'any del 1966, quan va ser atropellada per un tren en travessar el pas a nivell de Mont-Roig del Camp. Orozco no va acceptar cap retribució per la seva feina i, en canvi, va demanar a Miró una de les seves obres per a l'Hospital de la Creu Roja de Tarragona, avui desaparegut. A més, el *Tapís de Tarragona* és la primera col·laboració entre Miró i Josep Royo.

Quatre espais permanents. Un dels apartats més interessants del Museu es diu "Bronze Nu", i és dedicat a l'escultor de Móra d'Ebre Julio Antonio, el gran renovador de l'escultura a l'estat espanyol, vinculat a la Generació del 98. Segons la directora del Museu, Rosa Ricomà, aquest és un artista clau per al museu, perquè "ens permet de tenir relacions amb més museus de l'estat, com ara el Museu Reina Sofia de Madrid". Al final de l'espai "Bronze Nu", hi ha un àudio-visual que parteix de la imatge del monument als herois del 1811 de Julio Antonio que hi ha a la Rambla de Tarragona, per explicar l'evolució de la Rambla des de l'any 1931, que s'hi va instal·lar el monument, fins a l'actualitat.

Rosa Ricomà, directora del MAMT.

Un segon apartat, anomenat “Transició”, inclou els altres artistes coetanis de Julio Antonio que, com ell, van viure el pas del segle XIX al XX. És el cas dels pintors Josep Tapiró, Josep Sancho Piqué, Josep Nogué Massó i Antoni Torres Fuster, o dels escultors Santiago Costa, Josep Canas i Josep Pujol Montané, entre més.

També hi ha un espai que es diu “El taller i l'escola”, que va des de la Segona República fins a l'arribada de la democràcia. Comença amb el Taller-escola de Pintura i Escultura que va crear la Generalitat Republicana i que, tot i durar només quatre anys, va deixar un record d'innovació i de preparació global de l'artista; i acaba amb l'actual Escola Taller d'Art de la Diputació de Tarragona. El darrer espai de la col·lecció permanent és “Contemporaneïtat”, i va dedicat als artistes actuals. En aquest apartat hi tenen protagonisme les obres guanyadores de la Biennial d'Art de la Diputació de Tarragona. Com que el MAMT només pot exposar les obres guanyadores dels darrers anys (el concurs es va convocar per primera vegada el 1943, al principi amb una periodicitat anual i posteriorment amb caràcter biennal), sí que es projecten tots els guanyadors per tal que es pugui veure com ha evolucionat el premi, cosa que de retruc mostra l'evolució de l'art els darrers seixanta anys.

La tipologia del visitant del MAMT es pot resumir en tres perfils: el local, que visita el museu sobretot els caps de setmana per veure què s'hi fa. Té costum de venir-hi i d'ensenyar-lo a terceres persones. Presta atenció a les exposicions temporals. El segon són les escoles. El museu ofereix un molt bon servei pedagògic, des de l'ensenyament infantil fins a les universitats i escoles d'adults. El tercer és el visitant forà. Això inclou tant catalans de fora de Tarragona com espanyols i estrangers. És un tipus de públic que visita el museu entre Setmana Santa i l'octubre, atret, molt sovint, per les guies de la ciutat que aconsellen la visita al MAMT. L'obra de Julio Antonio, el tapís de Miró i un espai dedicat a Tom Carr són els atractius més potents que els ofereix el museu. Situada a l'antiga capella, la instal·lació *Aqua et tempus*, de Tom Carr, és un dels altres atractius del centre. Es tracta d'un artista amb peces en importants museus.

Completar la història. Conscient del pes que exerceix la Tarragona romana, Rosa Ricomà considera que la visita al MAMT és necessària per a tothom que vulgui tenir una visió completa de la història de la ciutat: “Nosaltres també parlem d'història. Si es vol conèixer la realitat cultural

de Tarragona també cal visitar aquest museu. Si no, només en coneixeràs la part antiga, o la part medieval si vas a la catedral. Per això volem que no hi hagi tan sols la contemplació estètica, sinó també històrica, perquè els qui no siguin d'aquí puguin entendre una part de la història de la ciutat a través de la creació artística.”

A banda de les col·leccions temporals, el MAMT acull entre sis i vuit exposicions temporals cada any. Per Santa Tecla, la festa major de Tarragona, se sol dedicar l'exposició a la recuperació d'algun artista que, pel fet d'estar a la perifèria, no ha tingut el reconeixement que mereixia i no té cap monografia que el pugui situar als centres d'art. “Creiem que l'exposició és important, però és efímera i és molt més important la publicació. Per això es fa un catàleg amb informació de l'artista, a fi que pugui arribar a centres de documentació i sigui a l'abast dels estudiosos i interessats en l'art”, explica Rosa Ricomà.

Actualment, hi ha una exposició d'alumnes de dues escoles de primària tarragonines. No són treballs individuals dels alumnes sinó col·lectius. La mostra es va inaugurar el 8 de juny i estarà oberta fins el 29 d'aquest mes.

J. V.